

Fie ca anul 1987 să aducă tuturor popoarelor lumii împlinirea năzuințelor și aspirațiilor lor legitime de a trăi și munci într-un climat de înțelegere și largă colaborare internațională, deplină securitate și pace!

NICOLAE CEAUȘESCU

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIII - Nr. 11 519

4 PAGINI - 50 BANI

Luni 5 ianuarie 1987

Ginduri pentru noul an, 1987

CU DRAGOSTE DE ȚARĂ ȘI PARTID, VOM ADUCE TRICOLORULUI ROMÂNESC NOI SUCESE DE PRESTIGIU

REALIZĂRI CÎT MAI MARI
ÎN MUNCĂ ȘI ÎN SPORT

În noaptea cea mai lungă a anului a intrat în tradiție să-ți faci bilanțul activității: ce ai făcut în anul care a trecut, ce-ți dorești în cel care vine. Pentru mine, 1986 a fost un an plin de roade, un an cu multe satisfacții. Am câștigat, împreună cu prietenul meu Iosif Tismănar, titlul de campion mondial la perechi, la C.M. de la München. A fost, atât pentru noi, cât și pentru marea noastră delegație prezentă la „mondiale”, un moment de neuitat. Tot în anul care s-a încheiat, am trăit marea bucu-

rie colectivă a echipei mele de popice, Aurul Baia Mare, care a devenit campioană a țării, iar la turneul final al Cupei Campionilor Europeni, din Ungaria, a reușit un strălucit succes, cucerind, după o luptă aprigă cu cele mai bune formații din Europa, locul I și titlul de campioană continentală. Ascultând Mesajul de Anul Nou, rostit de președintele țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, mi-am dat seama, încă o dată, că toate aceste succese au fost posibile numai datorită minunatelor

condiții create de partid și de stat pentru continuarea dezvoltării a activității sportive din țara noastră.

În noul an, mobilizați de vibrantele chemări ale secretarului general al partidului, ne-am propus să cucerim pentru a șasea oară primul loc în ierarhia națională și să avem o comportare la fel de bună în arena internațională. Mă voi strădui ca și în 1987 să reprezint cu cinste sportul popicelor din România. Pe linie profesională - sint subinginer la mina Săsar din Baia Mare - îmi doresc, de asemenea, rezultate cât mai bune alături de colegii mei de muncă.

Stelian BOARIU
campion mondial la popice

EFORTURI SPORITE PENTRU NOI VICTORII

Profund impresionat de cuvintele calde, mobilizatoare, ale conducătorului mult stimat și iubit al partidului și statului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la tradiționala sărbătoare a Plugusorului și în Mesajul de Anul Nou, mă simt dator să răspund acestor chemări cu noi succese, și mai mari, în arena internațională a luptelor greco-romane.

Incurajat de îndemnul lui-

bitului nostru conducător, doresc ca în anul 1987 - an deosebit de important pentru calificarea la Jocurile Olimpice din 1988 - să onorez încrederea ce mi-a fost acordată, de a reprezenta cu cinste tricolorul românesc la edițiile din acest an ale „europenelor” și „mondialelor”, după ce anul trecut am cucerit medalia de argint la C.M., categoria 100 kg. Știu că nu va fi ușor, deoarece

și adversarii mei cei mai puternici se vor strădui să se prezinte cât mai bine. Dar îmi voi spori eforturile în pregătire, pentru perfecționarea la cele mai înalte cote și sper că rezultatele pe care le voi obține să fie dintre cele mai bune. Sint convins că și ceilalți colegi din echipa noastră reprezentativă se vor pregăti cu aceeași gânduri și însuflețire, pentru noi succese de prestigiu ale tricolorului românesc.

Vasile ANDREI
vicecampion mondial la
lupte greco-romane

SĂ PREGĂTIM ȘI MAI BINE VIITOARELE EXAMENE

Am sărbătorit sosirea Anului Nou, împreună cu alți gimnasti fruntași ai țării, la Centrul Olimpic din Resita, aici unde pregătim cu asiduitate și ambiție viitoarele noastre performanțe. Am ascultat cu toții, cu multă atenție, mobilizatoarele îndemnuri adresate întro-

gului nostru popor, în Mesajul de Anul Nou, de președintele țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, și sintem conștienți că 1987 trebuie să fie un an de muncă mai intensă, de un nivel calitativ superior, pentru că și noi, sportivii, avem obligația de a ne aduce

contribuția la consolidarea prestigiului pe care România socialistă îl are în întreaga lume. Pentru mine, ca tinăr gimnast, vor rămâne de neuitat clipele sărbătorești care au marcat frumoasele succese pe care Aurelia Dobre, Marian Stoican, Gabriela Potoraș, Mi-

Marius TOBA
campion european de gimnastică juniori

(Continuare în pag. 2-3)

SEMNE BUNE ANUL ARE...

Programul pe anul 1987 al marii competiții sportive Dacia este întocmit de mult. Așa cum arată, pare o adevărată olimpiadă națională, cu întreceri la toate ramurile de sport, cu organizatori de mari acțiuni, desemnați de pe acum, cu milioane de tineri, de oameni ai muncii la startul viitoarelor întreceri.

Sigur, centralizat, programul Daciadel '87 începe într-un dosar. „Anezele” lui, însă, vor ocupa rafturi întregi. Sint miile de competiții și festivaluri, sint numeroasele întreceri organizate la nivelul unităților de bază, cu etape pe clase și secții, pe școală și întreprindere, spre a avea aceea dorită eficiență și continuitate în practicarea sportului.

Întrecerile de vîrf, finalele pe țară, cu cei mai buni sportivi din fiecare județ, din Capitală, încep curînd. Încep la Vatra Dornei, către sfîrșitul lui ianuar, printr-o mereu frumoasă săptămîină a sporturilor de iarnă, rezervată celor mai buni pionieri la schi, sanie și biatlon. Peșt program, adică în afara finalelor din cadrul etapei de iarnă a Daciadei (unele programate la Bușteni, altele la Păltinș), cei care iubesc pîrțile înzăpezite sint invitați (Daciada are și o mapă de inițative) la „Maratonul sănătății pe schi”. Tot în luna februarie întreceri de amploare pe județe, cu mii și mii de competitori.

Etapa de iarnă e un fel de avanpremieră a Daciadei de vară, anul acesta cu atrăgătoare ei finale la atletism (campionii noii ediții a „Crosului Tineretului” îi vom cunoaște la 2 mai, la Brăila), gimnastică (campionatul scolar, festivalul ansamblurilor de gimnastică ritmică, plus neuitatele „Seri ale Daciadei”). Apoi, baschet, cu dramaticele partide de „mini” fotbal (la Bacău, „Cupa Pionierul”), handbal, oină și multe alte așteptate finale. După pregătirile care se fac, după înscrierile de pînă acum, se pare că... semne bune anul are!

Performeri al anului 1986 la ora concesiunilor

Tamara Costache: „CÎND VREI SĂ RĂMÎI CEA MAI RAPIDĂ ÎNOTĂTOARE DIN LUME, VACANȚA NU POATE DURA MAI MULT DE PATRU ZILE!...”

Era încă la Sinaia și a fost de-ajuns să spunem cine e la telefon pentru ca operatoarea de la „Montana” să facă imediat legătura cu „121”, convinsă că o căutam pe cea mai bună sportivă a anului 1986, prima româncă recordmană și campioană a lumii la înot. Tamara Costache era în cameră și a luat un... start lansat în dialog, exact ca în bazin, replicind prompt la întrebarea de început:

— Cum e în vacanță?

— Depinde de ce fel de vacanță vă referiți. Dacă vă gîndiți la eleva Costache, din clasa a XI-a E a Liceului C. Dobrogeanu-Gherea din Ploiești, zilele petrecute la Sinaia au însemnat plimbări, ascensiuni pe munte împreună cu colegii Viorica Marin, Mușat, Nicolescu, Moldoveanu, Iliescu, Băcescu, Bandi, Bălașa (regretînd doar faptul că nu a fost prea multă zăpadă), lectură, altele asemănătoare și firește în clipe de răgaz. Dacă însă întrebarea vizează sportiva de la CSS-Petrolul Ploiești, ei bine, vacanța a durat patru zile...

— Cea mai rapidă înotătoare a lumii se grăbește, deci, ca întotdeauna.

— Mai ceva ca pînă acum! Sportivele din R.D.G., S.U.A., Olanda, Elveția, Franța, invin-

sele mele de la mondiale, și cite vor mai fi nu stau cu brațele încrucișate, iar recordul lumii nu poate fi apărut mai bine decît pregătindu-mă pentru... alt record! Așa că, după naționalele de juniori de la Arad (unde am mai coborît o dată sub 26 de secunde în proba favorită și unde m-am bucurat atît de mult de electrizanta cursă a bunei mele prietene Noemi Lung la 400 m, cursă care a ridicat tribunele în picioare), după Arad deci am reîntors în apă vineri 26 decembrie, începînd ușor, cu un antrenament însumînd 2.000 m, în mereu primitorul bazin de la Hotelul Montana. „Porția” s-a mărit zi de zi, trecînd apoi în bazinul de-acasă, din Ploiești, cu reluarea „seriei” de două sedințe cotidiene, cu lucru în bazin, dar și pentru forță.

— Chiar vroiam să te întreb: cită forță?

Întră pe fir profesorul Mihail Gothe. Vorbește din nou de importanța covîrsitoare a startului, pentru o vitezistă, ceea ce presupune multă, foarte multă forță în picioare. Și dă o cifră, 180, reprezentînd numărul kilogramelor pe care le poate împinge Tamara cu pi-

Geo RAETCHI

(Continuare în pag. 2-3)

Ignorat pe timpul verii, Patinoarul din Poiana Brașov devine în lunile de iarnă unul din principalele puncte de atracție ale frumoasei stațiuni montane. Și deși a existat „concurența” pîrtilor de schi, patinoarul a fost foarte solicitat, de dimineață pînă seara, și în primele zile ale anului.

RETROSPECTIVE 1986 — PERSPECTIVE 1987

AUREL MACARENCO — NOUA „BARCĂ AMIRAL” A CANOEI

Cel mai aplaudat, cel mai elogiat performer al ultimelor Campionate Mondiale de canoac-canoe a fost Aurel Macarenco. Cînd tinărul sportiv român a cucerit, vara trecută, în Canada, medalia de aur la canoe simplu 1000 m, publicul montrealez a spus excelent! Cînd, a doua zi, același modest și silitor băiat din Crișan a urcat, după finala de 500 m, treapta a doua a podiumului de premiere, cei prezenți în tribunele de la Notre Dame au spus bravo! Iar cînd, după cîteva ore, Aurel Macarenco a obținut medalia de aur și în proba de 10000 m, lumea a spus normal!...

Cei din țara de unde canoea își trage originea înțelegeau a fi normal ca un performer de tinăta, dirzenia, tehnica și talentul lui Macarenco să cucerească laurii victoriei. Înțelegeau a fi firesc ca un as al pagaii din România să înlocuiască un alt mare performer al nostru și al lumii — Ivan Patzaichin, multiplu campion olimpic și mondial. Și mai înțelegeau, mai intuitiv că valoroasa școală de la Snagov trebuie să aibă grupă puternică nu numai la canoe, ci și la caiac.

Intr-adevăr, pe pista unde, cu zece ani în urmă, Vasile Diba cucerea primul nostru titlu olimpic la canoe, Daniel Stoian și Angelin Velea obțineau, acum, medalia de aur la canoe dublu 1000 m. Iar a doua zi, același dublu avea să

primească, după finala probei de 10000 m, medalia de bronz.

Așadar, trei sportivi, cinci medalii! Calitate și eficiență! Record, aproape absolut, stabilit de Aurel Macarenco: pe podiumul de premiere în toate cele 3 probe la canoe simplu! La 1000 m (aur), la 500 m (argint) și la 10000 m (aur)! Sigur, urmează Duisburg, cu marea regată din august, Campionatele Mondiale, ediția a 21-a. Pregătirile arată că „flotila” noastră vîslește puternic spre noi performanțe. Mai cu aplomb, parcă, decît la începutul anului trecut, mai încrezătoare, adică, în forța și valoarea ei.

Acum, Aurel Macarenco e barca noastră „amiral”. E sprinter și totodată fondist de primă mărime. E performerul care, mai presus de toate, așază la loc de cinste truda, apoi talentul și toate celelalte. În toamnă, cînd a fost acasă, în Delta, a întîrziat cîteva zile de la pregătire. În tren, la inapoiere, și-a reamîntit probabil de prietenii și adversarii lui de pe piste: Ivan Klementiev (U.R.S.S.), Olah Heukrodt (R.D.G.), Didier Hoyer (Franța), Ivan Sabijan (Iugo-

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2-3)